

O B Ě Ž N Í K č. 69

Spolupráce se sudetskými Němci opět na pořadu dne.

Na stránkách Nového proudu jsme již několikrát poukazovali na neblahou hru, k níž se propůjčuje ve vztahu k sudetským Němcům jistá část čs. exilu. V tomto čísle se chceme zmínit o dubnovém valném shromáždění Pachmanovy Společnosti - ne proto, že by to byla událost tak významná, ale proto, že dokumentuje mravní úroveň tohoto podniku, i "zásadovost" jeho členů.

Valné shromáždění se konalo v dubnu t.r. za přítomnosti poslanců Bechera a Huyna, kteří se také snažili ovlivnit přítomné, aby volili "jejich člověka", t.j. Pachmana. K jejich zklamání však většinou jednoho hlasu zvítězila předsedkyně Čs. poradního sboru dr. Benešová. A teď to začalo. Becher a Huyn se netajili svým rozčarováním a obavou o další osud Společnosti. Německý předseda Ulrich a další členové vedení se vzdali funkcí, do nichž byli navrhováni. Za všeobecné vřavy, za níž někteří z přítomných volali na Pachmana, aby už "konečně držel hubu", zatímco Pachman vykřikoval, že "Německo je jeho vlastí a že všichni máme povinnosti vůči Němcům", opustili stoupenci dr. Benešové jednací místnost. V nepopsatelném chaosu se zvláště vyjímal hlas Pachmanův, který veřejně vyčítal bývalému nejbližšímu spolupracovníkovi a nyní stoupenci dr. Benešové, ing. Bradovi, že zajistil svému synovi německé občanství až po dosažení 28 let, aby synáček nemusel do armády ...

Nakonec se po krátké poradě Benešová, Brada a jejich přátelé do sálu vrátili a Benešová ohlásila, že se funkce českého předsedy Společnosti vzdává ve prospěch Pachmana. Pro změnu však Pachman zase odmítl tuto funkci přijmout. Po delším dohadování byla situace zachráněna tím, že volby budou odloženy na valné zasedání, již třetí /!/, které se má uskutečnit na podzim t.r. a že do té doby zůstane Pachman ve své funkci. K dokreslení celkové atmosféry je možno ještě uvést, že v dalším programu vystoupil i prof. Löw, člen Společnosti, který hovořil o svém nedávném pobytu v Československu, odkud byl vyhoštěn "jen" za obhajobu a šíření nacistické literatury ...

Je to prostě tragikomedie, která by nestála za povšimnutí, kdyby se nás ovšem někteří exiloví pracovníci pod vedením Tigrida, Mlynáře, Loewyho a dalších, nesnažili do těchto vod zatáhnout.

V těchto otázkách však nemůžeme ustupovat: což opravdu někdo věří tomu, že Československo je možno osvobodit ve spolupráci se sudeťáky, s přítelem Pelikána O. Habsburgem, nebo se skupinou separatistů? Myslíme, že je již načase, abychom právě v politice respektovali určité mravní zásady, kterých se tolikráté president Masaryk dovolával. Prozatím o nich podle potřeby jen mluvíme. Situace však vypadá tak, že opravdu aktivním jádrem exilu se stává skupinka lidí, kteří pod rouškou ochrany kulturních hodnot nebo jinou záminkou, mají přivést český exil za peníze sudetských Němců - viz několik setkání ve Franken - tam, kam se to nepodařilo Pachmanovi ani jeho SS. Také skutečnost, že činnost sociálních demokratů a jejich "Právo lidu" může zajistit jen finanční podpora Landsmannschaftů, jak o tom bylo otevřeně diskutováno na loňské schůzi UVV této strany v Curychu, jen potvrzuje hluboký úpadek, do něhož jsme se dostali.

Ještě před časem se proti tomuto stavu ozvaly hlasy z řad RSČ, z některých politických stran, vystoupila tzv. Mafie. Dnes mlčí i Jonášovy VSL. Souhlasí? Ne, víme, že ne, ale v nedemokratickém ovzduší, vytvářeném finančně silnými jednotlivci nebo skupinami, jim asi nic jiného nezbývá. Stačí jen připomenout, že za 4 denní pobyt ve Franken zaplatili účastníci, včetně cestovného, stravy a ubytování, jen 200,- DM. Rozdíl v nákladech byl hrazen z prostředků, které obstarali sudeťáci ...

Je však možno se podívat také z jiného aspektu na kandidaturu dr. Benešové do funkce předsedy SS. Svůj nesouhlas s Pachmanovou kandidátkou zdůvodnila Benešová tím, že zatímco ona byla již v roce 1948 odsouzena v Československu k 25 letům vězení, Pachman využíval všech výhod člena strany a i dnes by chtěl oběti komunistického režimu komandovat. Tato mentalita není u Pachmana ničím vyjímečným. Připomeňme si jen článek J. Ryby, který otiskla pro-sincová Národní politika a v němž je kritizováno arogantní chování a stále ještě uplatňované "tajemnické" způsoby p. Mlynáře. To je přece stejný "případ" - s tím rozdílem, že jeho "přemet" stačil pouze na dosažení "demokratického socialismu". Ale i on jezdí pilně do Frankenu, je odpůrcem odsunu, shání styky mezi katolíky,

sudeťáky, SI i čínskými komunisty - prostě všude, kde jsou peníze.

Co mu také zbývá? Penzijní pojištění dosud nemá a proto hledá příjmy nejen z evropských, ale i amerických zdrojů a vůbec si s tím - na rozdíl od Hejzlara, který stále myslí na svou "KSČ v exilu" a věří, že americké peníze se Listům vyhýbají - neláme hlavu. Problém mu dělají události v Polsku, kde masové opoziční hnutí odhalilo nicotnost původní Charty, která teprve po eliminování některých politických ztroskotanců, jako byl on sám, má předpoklad stát se opravdu hnutím všeho čs. lidu. Starosti mu dělají i jeho styky na SI a SPD, neboť i zde se neradi dovídají o tom, jaké má on, "tajemník" představy o východní politice, co by on ve vedení SI udělal atd. Proto se znovu chystá do ČLR, aby pomohl - za dost peněz - "demokratizovat" tanní režim a přenést asi jejich zkušenosti k nám do Evropy. Mimo to musí vyhovět i Pelikánovi, který by se ho alespoň na několik měsíců rád zbavil. Mlynářovy ambice dnes totiž nejsou menší než v minulosti a jeho narážky na to, jak diletantsky organizují Tigrid a Pelikán dopravu exilových tiskovin do Československa, jakou mají odpovědnost nejen za vězněné lidi, ale i za rozbití rozvíjejícího se opozičního hnutí, nejsou jistě náhodné. Ale to si musí vyřídit páni "socialisti" mezi sebou.

V závěru bychom se chtěli vrátit ke své úvodní myšlence. Říká se, že ve Svobodné Evropě jsou setkání ve Franken označována za "ABB" - t.j. aktiv bývalých bolševiků. Je to snad vtipné, ale rozhodně to nepostihuje skutečnost. Je spíše třeba si položit otázku, proč jsou sudeťáci na financování Frankenů a Pachmanovy Společnosti tak zainteresováni? Proč dnes, kdy se všude šetří, jsou tyto kruhy ochotny podporovat "sjednocování" čs. exilu? Proč tak společensky postavení poslanci jako Becher a Huyn se propůjčují k asistování ve frašce, která se v Pachmanově SS odehrává?

To jsou základní otázky, které sice může nechat bez povšimnutí p. Mlynář, ale na které by poctiví lidé v exilu měli hledat - po zkušenostech z 1. republiky - odpověď. Škoda, že p. Tigridová nemá v úmyslu vyhlásit anketu na toto téma.

222

Messeplatz
Frankfurt
Hier wird
gehandelt.

17